პროლეტარიელო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მაჟრომელთა დეპუტატების საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТ
ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

პარასკევი, 12 დეკემბერი, 1947 წ. № 246 (8030). ფასი 20 კაპ.

დეპუტატი და ამომრჩეველი

შესრულდა ათი წელი ქალაქ მოსკოვის სტალინის საარჩევნო ოლქის ამომრჩეველთა წინასაარჩევნო კრებაზე ელი სტალინის მიერ წარმოთქმული ისტორიული სიტყვიდან.

ამ სიტყვაში ამხანაგმა სტალინმა მკაფიოდ დაახასიათა არჩევნები ბურჟუაზიულ ქვეყნებისა და საბჭოთა ქვეყანაში, განმარტა საბჭოთა დემოკრატიის უპირატესობანი ბურჟუაზიულ დემოკრატიასთან შედარებით, დაგვიანტა საბჭოთა დეპუტატის — ხალხის რჩეულის წარმტაცი სახე.

ამხანაგმა სტალინმა აღნიშნა, რომ ისეთი ნამდვილად თავისუფალი, ნამდვილად დემოკრატიული არჩევნები, როგორიც ჩვენს ქვეყანაშია, არასოდეს არ ყოფილა მსოფლიოში, ისტორიამ არ იცის მეორე ასეთი მაგალითი. კაპიტალისტურ ქვეყნებშიც არის არჩევნები, მაგრამ იქ არჩევნები ტარდება არათანასწორუფლებ. ხალხს დემოკრატიული უფლებების უხეში დარღვევის ვითარებაში. იქ ერთეულებს თან სდევს მკაცრი კლასობრივი შეზღუდვები, კლასობრივი ფიცლის გამწესვება, კაპიტალისტების, მემამულეების, ბანკირების მხრივ ამომრჩეველთა სისტემატური ეკონომიური და პოლიტიკური შევიწროება. ცხადია, ასეთი არჩევნები არ შეიძლება იყოს საყოველთაო, თავისუფალი, პირდაპირი, მას არ შეიძლება ეწოდოს ნამდვილად თავისუფალი, ნამდვილად დემოკრატიული არჩევნები.

სულ სხვა მდგომარეობაა ჩვენს ქვეყანაში. დიდი ხანია ისტორიას ჩაბარდნენ კაპიტალისტები და მემამულენი, ამტომ ბუნებრივია, მათ მხრივ ამომრჩეველებისადმი ზეგავლენასაც ალარა აქვს ჩვენში ადგილი. არჩევნები ჩვენში ტარდება მუშების, გლეხებისა და ინტელიგენციის ურთიერთთანამშრომლობის, ურთიერთმეგობრობისა და ურთიერთდახმარების ეგოისტებში. ყველა მათ ერთი ინტერესი, ერთი ფიქრი და ერთნაირი ამოძრავება — ეს არის სოციალისტური საშობლოს კეთილდღეობა. ისინი ყველანი დაინტერესებული არიან არჩევნიო თავისუფე წრიდან გამოსული ადამიანები, — ხალხის ერთგული შვილები, რომელნიც სასაზღვრ გაუძღვებიან მათთვის მინდობილ საქმეს.

ეს არის ნამდვილად თავისუფალი, ნამდვილად დემოკრატიული არჩევნები. „ასეთი თავისუფალი და ნამდვილად დემოკრატიული არჩევნები შეიძლებოდა ალბოდეს ბეჭედულიყო მხოლოდ სოციალისტური წესწყობილების გამარჯვების ნიადაგზე, მხოლოდ იმის ბაზაზე, რომ ჩვენში სოციალიზმი არა მხოლოდ შენდება, არამედ უკვე დამკვიდრდა ყოფიერებრივ ბაზაზე, ხალხის ყოველდღიურ ყოფაცხოვრებაში“. (ტალინი).

დიდმა სტალინმა კლასიკურად დაახასიათა დეპუტატისა და ამომრჩეველის ურთიერთობა ჩვენში და უცხოეთში. იქ, კაპიტალისტურ ქვეყნებში, სანამ არჩევნები მიმდინარეობს, დეპუტატად ასარჩევნი პირი ელაქუცება ამომრჩეველს, ერთგულებას ეფიცება, ოქროს კოშტს პპირდება, მაგრამ რაწამს არჩევნები დამთავრდება, ფიასკე იცვლება მათ შორის ურთიერთობა. დეპუტატი დამოუკიდებლად ვრძნობს თავს, ანგარიშს არ უწევს ამომრჩეველთ, მას შეუძლია გადაიიდეს ერთი ბანკიდან მეორეში, გადაუხვიოს ხალხის მიერ მიცემულ გზაზეს. და ხალხი იძულებულია 4-5 წლის განმავლობაში ითმინოს თავის დეპუტატის ეს უცნაური საქციელი. არცერთმა ბურჟუაზიულმა კონსტიტუციამ არ იცის ისეთი მეზალი, რომელიც ამომრჩეველთ უფლებს ანიჭებდეს კონტროლი გაუწიონ დეპუტატს და ვადამდე გამოიწვიონ ეღორსი. ჩვენმა სტალინურმა კონსტიტუციამ სამართლიდან გაითვალისწინა ეს გარემოება და სპეციალური მუხლით უფლება მოსცა ამომრჩეველს ვადამდე გაიწვიონ უკან დეპუტატები, თუ მათ ვერ გამართლეს ამომრჩეველთა ნდობა.

როგორია საბჭოთა დეპუტატი, რა მოზაზს უნდა ემსახურებოდეს იგი, რა ამოცანებს უნდა უყენებდნენ ამომრჩეველნი თავიანთ დეპუტატს, ეს მაფიფიდ გასაზღვრა ამხანაგმა სტალინმა. ამხანაგი სტალინი გვასწავლის, რომ დეპუტატები უნდა იყვნენ ლენინის ტიპის სახელმწიფო მოღვაწენი, რომელნიც ყოველთვის რჩებიან თავიანთი ამოცანების სიმაღლეზე, რომ ისინი უნდა იყვნენ ბრძოლაში უშიშარნი და ხალხის მტრებისადმი შეუბრალებელნი, თავისუფალნი პანიკის ყოველგვარი ნასახისაგან, როცა საქმე გართულებას იწუნებს, მართალნი და პატიოსანნი, როგორიც იყო ლენინი, უყვარდეთ თავისი ხალხი, როგორიც იგი უყვარდა ლენინს.

დიდი ბელადისა და მასწავლებლის ამ სიტყვებით ხელმძღვანელობდა საბჭოთა ხალხი, როცა ათი წლის წინათ, 1937 წლის 12 დეკემბერს, ახალი კონსტიტუციის საფუძველზე პირველად არჩეულ სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭო, არჩევნებში ბრწყინვალე გამარჯვება მოიპოვა კომუნისტებისა და უპარტიოების სტალინურმა ბლოკმა. ეს არჩევნები იყო ბოლშევიკური პარტიისა და მისი პოლიტიკის ტრიუმფი.

10 წელი გავიდა პირველი არჩევნებიდან. ამ ხნის მანძილზე ჩვენმა სამშობლომ სტალინური კონსტიტუციის საფუძველზე მრავალი ბრწყინვალე გამარჯვება მოიპოვა. საბჭოთა ხალხი კიდევ უფრო მტკიცედ დაარაზმა ბოლშევიკების პარტიის, საბჭოთა თავისუფლის, დიდი სტალინის გარშემო.

ახლა მთელი ჩვენი დიდი სამშობლო ემზადება მშრომელთა დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოების არჩევნებისათვის. ისევე როგორც წინა არჩევნების დროს, ამჟამადაც კომუნისტები არჩევნებში ვიმოდან უპარტიოებთან ბლოკში. ისინი ერთად, ურთიერთთანხმობით აყენებენ დეპუტატობის კანდიდატებს — ლენინ-სტალინის პარტიისა და საბჭოთა ხალხის ერთგულ შვილებს. თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატობის პირველი კანდიდატია ბრძენი ბელადი და მასწავლებელი დიდი სტალინი. დეპუტატობის პირველ კანდიდატთა შორის არიან ვ. ვ. მოლოტოვი, ლ. პ. ბერია, კ. ნ. ჩარკვიანი, ზ. ნ. ჩხეიძე-ნინაშვილი, გ. თ. ტურაკეა. ხალხმა დეპუტატობის კანდიდატებად დაასახელა საწარმოებისა და კოლეტიურნეობების, ხელოვნებისა და კულტურის ფრონტის მოწინავე ადამიანები, პარტიული და საბჭოთა მუშაკები, კომეთსესტები და უპარტიონი, ვინც ლენინ-სტალინის საქმის ბოლოამდე ერთგული და შესწევს უნარი გამდელულად წარუძღვეს მასაბს კომეთნზმისაკენ.

დიდი პატივი ხვდათ წილად თბილისის მშრომელთს. ამხანაგმა სტალინმა თანხმობა განაცხადა კენჭი იყაროს თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატობაზე თბილისის საქალაქო საბჭოს არჩევნების № 53 საარჩევნო ოლქში! დიდი სტალინის ერთგული თანამებრძოლი, ქართველი ხალხის სახელოვანი შვილი ლ. პ. ბერია დათანხმდა კენჭი იყაროს საქალაქო საბჭოს დეპუტატობაზე № 105 საარჩევნო ოლქში! ძოელი ქართველი ხალხი სახელოვანი შვილი ამხანაგ სტალინის ერთგული თანამებრძოლის, ბელადის ბრძენ ხელმძღვანელობით ამ ბრძოლაში ადგილ-ადგილ ამ ბრძოლაში ამ ბრძოლაში ამ ბრძოლაში

გ. მაღენკოვი

საინფორმაციო მოხსენება საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ცენტრალური კომიტეტის საქმიანობის შესახებ

ზოგიერთი კომპარტიის წარმომადგენელთა თათბირზე პოლონეთში 1947 წლის სექტემბრის დამლევს

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამხანაგებო!

საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ცენტრალურმა კომიტეტმა დამავალა კომუნისტური პარტიების ამ თათბირზე გავაკეთო საინფორმაციო ცნობა საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის საქმიანობის შესახებ. საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის საქმიანობა იმდენად მრავალფეროვანია, რომ, რათა რამდენადმე წარმატებით შევასრულო ეს დავალება და ამასთან მეტისმეტად არ დადავეტვირთო თქვენი ყურადღება, უნდა დავკავდეთ გარკვეულ ჩარჩოებს. ამიტომ ჩემს ინფორმაციულ ცნობაში მხედველობაში მაქვს მოგახსენოთ საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის საქმიანობის შესახებ, რომელიც შეეხება ომისშემდგომ პერიოდს, და თქვენს წინაშე გავაშუქო, **ჯერ ერთი,**—სსრ კავშირის სახალხო მეურნეობის ხელმძღვანელობის საკითხები, **მეორე,**—პარტიული მშენებლობის საკითხები, და, **მესამე,**—საგარეო პოლიტიკის საკითხები.

I

ომისშემდგომ პერიოდში სახალხო მეურნეობის ხელმძღვანელობის საკითხები

მეორე მსოფლიო ომის, რომელსაც ჩვენში, სსრ კავშირში დიდ სამამულო ომს უწოდებენ, ძლევამოსილად დამთავრებამ და ომიდან მშვიდობიზე გადასვლამ, საკავშირო კ. პ. (ბ) წინაშე დაყენა ომის შედეგების ლიკვიდაციისა და სოციალისტური მშენებლობის შემდგომი განვითარების ახალი რიგი ამოცანები. პარტიას უნდა განეხორციელებინა სერიოზული შემობრუნება ომის ამოცანების გადაჭრიდან სამეურნეო და კულტურული ამოცანების გადაჭრისაკენ.

ჩვენი ქვეყნის განვითარების ამ ახალ პერიოდში პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს ამოცანები ამომწურავად განსაზღვრა ამხანაგმა სტალინმა.

„ჩვენ, — აღნიშნავდა ამხანაგი სტალინი, — უმოკლეს ვადაში უნდა მოვუშუშოთ ჩვენს ქვეყანას მტრის მიერ მიყენებული ჭრილობები და აღვადგინოთ სახალხო მეურნეობის განვითარების ომამდელი დონე, რათა უახლოეს დროში მნიშვნელოვნად გადავაჭარბოთ ამ დონეს, აკამაღლოთ ხალხის მატერიალური კეთილდღეობა და კიდევ უფრო განვამტკიცოთ საბჭოთა სახელმწიფოს სამხედრო-ეკონომიური ძლიერება“.

ჩვენი პარტია ითვალისწინებდა, რომ ამ ამოცანათა წარმატებით გადაჭრა მოითხოვს სერიოზული სიძნელეების დაძლევას, ეონიდან განვლილი ომი საბჭოთა კავშირისათვის იყო ყველაზე სასტიკი და მძიმე ომი, რომელიც ოდესმე განუცდია წარსულში რუსეთს.

ომი საბჭოთა ხალხს დიდ მსხვერპლად დაუჯდა. გერმანელთა შემოსევის შედეგად საბჭოთა კავშირმა ბრძოლებში, იგრეთვე ოკუპაციისა და საბჭოთა მოქალაქეების გერმანიაში გარეკვის გამო 7 მილიონნაზე კაცი დაკარგა.

უდიდესი ზარალი მიაყენეს გერმანელმა ფაშისტმა დამპყრობლებმა საბჭოთა კავშირის მეურნეობას. ფაშისტმა ბარბაროსებმა დაანგრიეს და დასწვეს ათი ათასობით სამრეწველო საწარმო, საბჭოთა მეურნეობა, ბტს-ი, კოლმეურნეობა, დაანგრიეს რკინიგზების მთელი ქსელი. ჩვენი ქვეყნის დასავლეთ ნაწილში, გააჩანაგეს და უდაბნოდ აქციეს ჩვენი ქვეყნის მთელი რაიონები, ძოძაპეს საბჭოთა ადამიანების მრავალ წლის დაძაბული შრომის ნაყოფი, უსახლკარად დატოვეს მილიონობით საბჭოთა მოქალაქე. გერმანელი ფაშისტების მიერ მოყენებული ზარალი მარტო ქონების პირდაპირი მოსპობით 679 მილიარდ მანეთს შეადგენს.

ყოველი სხვა, ყველაზე მსხვილი თანამედროვე კაპიტალისტური სახელმწიფოც კი, ასეთი ზარალის შემდგომ უკუგდებულ იქნებოდა ათეული წლებით და გადადეკეოდა მეორეხარისხოვან სახელმწიფოდ. მაგრამ საბჭოთა კავშირს ეს არ მოსვლია. საბჭოთა სახელმწიფოებრივმა და საზოგადოებრივმა წყობილებამ გაუძლო ომის მკაცრ განსაცდელს და დაამტკიცა თავისი უპირატესობა კაპიტალისტური წყობილების წინაშე.

საბჭოთა კავშირის დიდი ისტორიული გამარჯვებანი ომში შეიძლებოდა მიღწეული ყოფილიყო მხოლოდ თავდაცვისათვის იმ წინასწარი მოშზადებით, რაც ჩვენმა საბრძოლომ ომის წინა წლებში ჩატარა ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით. შეცდომა იქნებოდა გვეფიქრა, რომ ასეთი ისტორიული გამარჯვების მოპოვება შესაძლებელი იქნებოდა მთელი ქვეყნის აქტიური თავდაცვისათვის წინასწარ მოუმზადებლად, ან რომ ასეთი მოშზადება შეიძლებოდა მოკლე დროში, ვთქვათ, სამი-ოთხი წლის განმავლობაში. ამისათვის, რომ გაგვეძლო ისეთი მტრის დარტყმისათვის, როგორიც ჰიტლერული გერმანია იყო, წინაღდგომებიც გაგვეწია მისთვის, ხოლო შემდეგ სავსებით დაგვემარცხებინა, საჭირო იყო, გარდა ჩვენი ჯარების უმაგალითო სიმამაცისა, სავსებით თანამედროვე შეიარაღება, და ამასთან საკმაო რაოდენობით, კარგად მოწესრიგებული მომარაგება — იგრეთვე საკმაო ოდენობით. ამისათვის საჭირო იყო ლითონი, სპეობები, განვითარებული მანქანათშენებლობა, პური, ბამბა. ხოლო ყოველივე ეს რომ გვქონოდა, საჭირო იყო ჩვენი ქვეყანა ჩამორჩენილი, იგრძალული ქვეყნიდან გადაგვეყვანა მოწინავე ინდუსტრიულ ქვეყანად. ეს ისტორიული ვარიანტი მოხდა სამი ხუთეული დამოუკიდებლობისა და თავისუფლების დასაცავად, ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის მონაპოვართა დასაცავად. ჩვენი ქვეყნის ხალხთა მეგობრობა, რაც შეიქმნა ახალი სახელგაფენილი ფეოდალების გამარჯვების შედეგად, ჩვენი პარტიის სწორი ეროვნული პოლიტიკის შედეგად, საბჭოთა კავშირის ძალისა და სიმტკიცის წყარო გახდა.

„საბჭოთა სახელმწიფოებრივი წყობილება, — ამბობს ამხანაგი სტალინი, —აღმოჩნდა მრავალეროვანი სახელმწიფოს ნიმუში... საბჭოთა სახელმწიფოებრივი წყობილება წარმოადგენს სახელმწიფოებრივი ორგანიზაციის ისეთ სისტემას, სადაც ეროვნული საკითხი და ერების თანამშრომლობის პრობლემა გადაწყვეტილია უკეთესად, ვიდრე რომელიმე სხვა მრავალეროვან სახელმწიფოში“.

მოეხედავად გაღებული მსხვერპლისა, საბჭოთა კავშირი ომიდან გამოვიდა კიდევ უფრო განმტკიცებული და გაძლიერებული. სოციალისტური საზოგადოებრივი და სახელმწიფოებრივი წყობილების უპირატესობა, განვითარებული სოციალისტური მრეწველობის შექმნა და სოფლად საკოლმეურნეო წყობილების დამკვიდრება, რამაც უზრუნველჰყო ჩვენი გამარჯვება ომში, მთელი ძალით იჩენს თავს ახლაც, როცა პარტია სწვეტს საბჭოთა კავშირის ახალხო მეურნეობის აღდგენასა და შემდგომი განვითარების ამოცანებს. იმ დროს, როცა კაპიტალისტურ ქვეყნებში ომანაშინის დროიდან მშვიდობიან დროზე გადასვლას თან სდევს კაპიტალისტური სისტემის საერთო კრიზისის შემდგომი გამწვავება და ამ ქვეყნებში ეწევეს ბაზრის მკვეთრ შემცირებას, წარმოების დონის დაცემას, საწარმოთა დაბურვას, უმუშევრობის ზრდას, მეურნეობაში დეფიციტურობა კონტინგენტების გამოყენების შეუძლებლობას და სხვა—საბჭოთა კავშირმა სახალხო მეურნეობის თავისი სოციალისტური სისტემის მეიზეზით თავი დაალწია ამგვარ ომისშემდგომ რყევათ. საბჭოთა კავშირში არც კრიზისებია და არც უმუშევრობა, არამედ არის წარმოებისა და ხალხის მატერიალური კეთილდღეობის განუხრელი ზრდა.

სსრ კავშირის სახალხო მეურნეობის ომისშემდგომი აღდგენისა და განვითარების ამოცანები განსაზღვრულია 1946-1950 წლების ახალი ხუთწლიანი გეგმით. ხუთწლიანი გეგმის ძირითადი სამეურნეო-პოლიტიკური ამოცანა ის არის, რომ აღვადგინოთ ჩვენი ქვეყნის ომისაგან დაზარალებული რაიონები, აღვადგინოთ მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის ომამდელი დონე, ხოლო შემდეგ გადავაჭარბოთ ამ დონეს მნიშვნელოვანი ოდენობით.

ხუთწლიანი გეგმით სსრ კავშირის სამრეწველო წარმოების ომამდელი დონე მიღწეულ უნდა იქნას უკვე 1948 წელს. შემდგომ წლებში ხუთწლიანი გეგმა ითვალისწინებს სამრეწველო წარმოებისა და ეროვნული შემოსავლის ომამდელ დონესთან შედარებით ერთნახევარჯერ და მეიმე მრეწველობისა და რკინიგზის ტრანსპორტის პირველ რიგში აღდგენისა და განვითარების უზრუნველყოფას, ეროვნულისოდაც შეეძლებელი სსრ კავშირის მთელი სახალხო მეურნეობის სწრაფად და წარმატებით აღდგენა და შემდგომი განვითარება. მძიმე ინდუსტრიის აღდგენამ უნდა განამტკიცოს ჩვენი ქვეყანა ეკონომიური დამოუკიდებლობისა და თავისუფლების ერთ-ერთ ძირითადი ფუძე. ეს ეკონომიური ამოცანა ეფუძნება ეროვნული ეკონომიკის ბალანსის ტექნიკურ-ეკონომიური დამოუკიდებლობისა.

ხუთწლიან გეგმას მხედველობაში აქვს ამამაღლოს სოფლის მეურნეობა და მრეწველობა, რომელიც უშველს მოხმარების საშუალებებს საბჭოთა კავშირის ხალხთა მატერიალური კეთილდღეობის ამაღლებას. ეს ეკონომიური ამოცანა ეფუძნება ეროვნული ეკონომიკის ბალანსის ტექნიკურ-ეკონომიური დამოუკიდებლობისა.

ხუთწლიან გეგმას მხედველობაში აქვს ამამაღლოს სოფლის მეურნეობა და მრეწველობა, რომელიც უშველს მოხმარების საშუალებებს საბჭოთა კავშირის ხალხთა მატერიალური კეთილდღეობის ამაღლებას. ეს ეკონომიური ამოცანა ეფუძნება ეროვნული ეკონომიკის ბალანსის ტექნიკურ-ეკონომიური დამოუკიდებლობისა.

ხუთწლიან გეგმას ამაღლებულ ადგილი ეკავა ეროვნული ეკონომიკის ბალანსის ტექნიკურ-ეკონომიურ ბალანსში. ეს ბალანსი ეფუძნებოდა ეროვნული ეკონომიკის ბალანსის ტექნიკურ-ეკონომიურ ბალანსს. ეროვნული ეკონომიკის

Გ. ᲛᲐᲦᲚᲔᲜᲙᲝᲕᲘ

ᲡᲐᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲐᲪᲘᲝ ᲛᲝᲮᲡᲔᲜᲔᲑᲐ ᲡᲐᲥᲐᲕᲨᲘᲠᲝ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ (ᲑᲝᲚᲨᲔᲕᲘᲙᲔᲑᲘᲡ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲗᲘᲡ ᲡᲐᲥᲛᲘᲐᲜᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ

ᲖᲝᲒᲘᲔᲠᲗᲘ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲛᲐᲓᲒᲔᲜᲔᲚᲗᲐ ᲗᲐᲗᲑᲘᲠᲗᲐ ᲞᲝᲚᲝᲜᲔᲗᲨᲘ 1947 ᲬᲚᲘᲡ ᲡᲔᲥᲢᲔᲛᲑᲠᲘᲡ ᲓᲐᲛᲚᲔᲕᲔ

(ᲑᲐᲒᲠᲫᲔᲚᲔᲑᲐ)

ᲠᲐᲝᲜᲔᲑᲨᲘ 1946 ᲬᲚᲘᲡ ᲒᲐᲒᲠᲫᲔᲚᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲓᲒᲘᲚᲘ ᲓᲐᲛᲬᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲘᲫᲜᲔᲚᲔᲑᲘᲡ. ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲙᲝᲜᲤᲚᲘᲥᲢᲘᲡ ᲓᲐᲛᲚᲔᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲙᲝᲜᲤᲚᲘᲥᲢᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲒᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲚᲔᲚᲘ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲞᲘᲠᲘ ᲓᲐᲛᲬᲘᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲒᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲚᲔᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲙᲝᲜᲤᲚᲘᲥᲢ

გ. მაღლაკოვი

საინფორმაციო მოხსენება საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ცენტრალური კომიტეტის საქმიანობის შესახებ

ზოგიერთი კომპარტიის წარმომადგენელთა თათბირზე პოლონეთში 1947 წლის სექტემბრის დამლევს

(დასასრული)

ახალი ეტერნალი „ეთპრობლი ფილოსოფიი".

ამჟამად ცენტრალური კომიტეტი მუშაობს საკავშირო კ. პ. (ბ) ახალი პროგრამის მოსამზადებლად. საკავშირო კ. პ. (ბ)-ს ამჟამად მოქმედი პროგრამა აუკარად მოძველდა და უნდა შეიცვალოს.

ახალი პარტიული პროგრამის ერთად უნდა წარმოვიხ მუშაობა პარტიის III

საკავშირო კ. პ. (ბ) საგარეო პოლიტიკის შესახებ

ფაშიზმის წინააღმდეგ ძლეგამოსილი ომის შედეგად გაძლიერდა სოციალიზმისა და დემოკრატიის პოზიციები და შესუსტდა იმპერიალისტური ბანაკის პოზიციები.

მეორე მსოფლიო ომის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს შედეგს წარმოადგენს სსრ კავშირის განმტკიცება და მთელ რიგ ქვეყნებში ახალი დემოკრატიული რეკიმების დამყარება მუშთა კლასის ხელმძღვანელობით.

გერმანიისა და იაპონიის განადგურება მოსაწყვეს იმპერიალიზმის ბანაკის შესუსტებას და კაპიტალისტური სისტემის საერთო კრიზისის შემდგომ გაღრმავებას. კაპიტალისტურ ქვეყნებს შორის ამერიკის შეერთებული შტატები მნიშვნელოვნად გაძლიერებული გამოვიდნენ ომიდან, ხოლო ამერიკის შეერთებული შტატების პარტნიორები — ინგლისი და საფრანგეთი — შესუსტებულნი.

ამერიკის შეერთებული შტატების მთავარი კონკურენტები — გერმანია და იაპონია—ჩამოშორებისა და ინგლისისა და საფრანგეთის შესუსტების პირობებში ამერიკის შეერთებული შტატები გადავიდნენ ახალ აშკარა ექსპანსიონისტურ პოლიტიკაზე, რომელიც მიმართულია მათი მსოფლიო ბატონობის დამყარებისაკენ.

ამ ახალ ომისშემდგომ პირობებში იცვლება ურთიერთობა გუშინდელი საბჭოური მოკავშირეებს შორის, რომელებიც ფაშისტური გერმანიისა და იმპერიალისტური იაპონიის წინააღმდეგ ომში თანაშრომლობდნენ. გამოიკვეთა საერთაშორისო პოლიტიკის ორი ურთიერთმოწინააღმდეგე მიმართულება.

ერთი პოლიტიკას აწარმოებენ საბჭოთა კავშირი და ახალი დემოკრატიის ქვეყნები. საბჭოთა კავშირისა და დემოკრატიული ქვეყნების საგარეო პოლიტიკა მიმართულია იმპერიალიზმისათვის ძირის გამოთხრისაკენ, ხალხთა შორის მტკიცე დემოკრატიული მშვიდობიანობის უზრუნველყოფისა და მშვიდობისმოყვარე ერების მეგობრული თანაშრომლობის ყოველმხრივ განმტკიცებისაკენ.

ამასთან ჩვენი საგარეო პოლიტიკა ეყრდნობა საბჭოთა სახელმწიფოს და ახალი დემოკრატიის ქვეყნების გაზრდილ საერთაშორისო მნიშვნელობას.

საერთაშორისო პოლიტიკის მეორე მიმართულებას სთავევნი „უდგას იმპერიული იმპერიალისტების მბრძოველი ხრეგი. ეს ხრეგი, რომელიც ცდილობს განამტკიცოს იმპერიული მონობისა და ანტიდემოკრატიული ტენდენციების ბანაკი, ხალხთა შორის მტკიცე დემოკრატიული მშვიდობიანობის უზრუნველყოფისა და მშვიდობისმოყვარე ერების მეგობრული თანაშრომლობის ყოველმხრივ განმტკიცებისაკენ.

ამასთან ერთად ეს ხრეგი ეყრდნობა ინგლისის, საფრანგეთისა და ამერიკელ ბონაპარტისტებზე, ანტიდემოკრატიულ ფენებზე, ანტიდემოკრატიულ ორგანიზაცი